

Прѣвлюсь, вѣшьсѧ. ῥ. ἀρέσκω,
εἶμαι εὐάρεστος. Шрѣвѣтсѧ
мнѣ. ἀρέσκει μοι, ἀρεστόν
μοι ἐστί.

Нынѣ. ἐπιῤ. (331) = нынѣ.

Нѣкакій, аа, се. ἐπιθ. = нѣка-
ковий.

Нѣсколькѧ. ἐπιῤ. = нѣколикѧ

Ο

’Ода, ѡ. θηλ. ὠδή (εἶδος λυρι-
κοῦ ποιήματος).

’Одінъ, ὀδнѧ, ὀднѧ. = ἐδίνъ.

’Однѧкѧ. σύνδ. = ὀβάче. ῥδ-
днѧкѧ же. ἀλλ’ ὁμως.

’Окрѣжѧю, ешь. ῥ. = ὠκρѣжѧю.

’Опѧть. ἐπιῤ. πάλιν, αὖθις,
ἐκ δευτέρου, ἐκ νέου.

’Орѣжьѧ, ὀрѣжьѧ. οὐδ = ὀрѣжьѧ.

’Осѧба, ѡ. θηλ. = ὠсѧба.

’Осѧторѧжнѧ. ἐπιῤ. προφυλα-
κτικῶς, προσεκτικῶς.

’Оттѧль. ἐπιῤ. = ὠтѧдѧ.

’Отчнѧз, ча. ἄρσ. ὁ πατρικὸς
κληρονόμος.

Π

Пѧмѧтннкѧ, а. ἄρσ. μνημεῖον
(τὸ ἀνεγειρόμενον εἰς μνήμην
τινός. Γαλλ. monument). 2) ὑ-
πόμνημα.

Пѧнъ, а. ἄρσ. (Λεξ. Πολωνική)
αὐθέντης, ἄρχοντα, τιμα-
ριώτης, προνομιούχος, κτη-
ματίας. παρβλ. болѧрнѧ.

Пѧрка, н. θηλ. (Λατ. parca) ἡ
μοῖρα (τὸ πεπρωμένον).

Пачезѧмннѧ, аа, се. ἐπιθ. (331)
= пачевстѧтвеннѧ.

Перѧ, ѧ (και Σερβ. пѧро) οὐδ.
πτερόν. κοντύλι, πένα, ὁ γρα-
φικὸς κάλαμος.

Пѧйтъ, а. ἄρσ. ποιητής = ποῆтъ.

Плѧщѧ, ѧ. ἄρσ. (340) τρίβων,
χλαῖνα, χλαμὺς (ἀνδρῖκιον
ἐπανοφόρι).

Повѧга, н. θηλ. (; 223). ἴσως
βάρος, ἐπισημότης.

Погнѧватсѧ (238) ἀπαρέμφ.
(ἡ πο πρόθεσ. ἐδѧ σημαίνει
τὸ ὀλίγον τι θυμώνειν-ὀργί-
ζεσθαι. ὄρα гнѧвѧюсѧ.

Подвесеѧлѧюсѧ, ешьсѧ. ῥ. (κατὰ
λεξ.) ὑπευθυμῶ, γίνομαι εὐ-
θυμος εἰς μίαν εὐωχίαν, ὄ-
ταν πῖω κρασί(κάμνω κέφι)